

Никейскиятъ владѣтель, след., е запазилъ за себе си града Галиполи, завоюванъ самостоятелно отъ него преди съюзнитѣ действия (ср. G. Asgor., ib., p. 50, 12—16), града Маѣута (въ тракийския Херсонезъ или Галиполския полуо-въ), цѣлия Галиполски полуостровъ, града Киѡѡс (дн. Кешанъ), областъта на западъ до р. Марица, на изтокъ — съ планината Ганъ или Текирь-дагъ (не градъ Ганъ, както пише Злат., п. с., с. 388). Никейскиятъ императоръ, прочее, задържалъ за себе си само най-южната частъ на дн. Източна Тракия, а областитѣ по-северно били отстъпени на българския царь. Не е точно, след., твърдението на Злат., п. с., сс. 388—89, че съ този договоръ се признавали правата на Иванъ Асѣня II само надъ завоюванитѣ следъ Клокотнишката битка „области въ южна Тракия на югъ отъ Родопитѣ, заедно съ голѣма частъ отъ Одринската областъ“. Отъ думитѣ на Акрополита може да се заключи, че сега къмъ българската държава наистина сж били присъединени нови области, а не се е отнасяло само до признанието на завоюванитѣ. — За Филипъ Мускъ (Злат., п. с., с. 391 сл.) вж. сжщо у Иречекъ, Поправки, с. 172 сл. — Ако Сава Сръбски е дошелъ въ Търново, „преди Богоявление (6 януарий с. с.)“, а починалъ на 14 януарий, то съвсемъ не може да се твърди, че той прекаралъ въ българската столица „дълго време“ (Злат., сс. 408—409). — Презъ 1237 г. Иванъ Асѣня II ще да е билъ на възраст около 41—42 год., след., не може да се твърди (Злат., п. с., с. 406), че той тогава, „безъ да гледа на старостъта си“, се оженилъ за Ирина. — Възъ основа на сведението на G. Asgor., ib., pp. 62, 19—64, 5 за слънчево затъмнение, за появата на „опашата звезда“ (πρωϊνίς) и за смъртъта на императрица Ирина, последвала шесть месеца следъ това, може да се провѣри датата на смъртъта на Иванъ Асѣня II — противно на твърдението на Злат., п. с., с. 413 — тъй като се знае, че слънчево затъмнение е имало на 3 юний 1239 г. и на 6 октомврий 1241 год. (вж. A. Heisenberg, G. Acropolitae Opera, II. Prolegomena, p. IV п. 2). Очевидно, посочено е затъмнението презъ 1239 г., което може да служи като безспоренъ terminus post quem за смъртъта на царь Иванъ Асѣня II.